

[[sites/default/files/kfinder/images/mpasis.jpg]]

LESVOS News	Πολιτική	Κοινωνία	Οικονομία	Αθλητικά	Πολιτισμός	Αστυνομικό Ρεπορτάζ	Εκπαίδευση	Εργασία
Αγροτικά - Αλιεία	Περιβάλλον	Τουρισμός	Υγεία	Ναυτιλιακά - Μεταφορές	Βιβλίο (/articles/news-	Μουσείο Σίγρι - Γεωπάρκο		

Μαρτυρία: «Οι διασώστες των ΜΚΟ στη Λέσβο έπαιζαν ξύλο για μια φωτογραφία με το μωρό στα χέρια»

Δευτέρα, 28/03/2016 | Κοινωνία

Η ναυαγοσώστρια Φάνια Ζαγκλακούτη, που παρέμεινε 100 μέρες στη Λέσβο ως εθελόντρια διάσωσης, μας μεταφέρει την εμπειρία της σε μια συγκλονιστική αφήγηση.

Τη Φάνια την περίμενα αρκετό καιρό μέχρι να μου παραχωρήσει τη συνέντευξη. Γνώριζα πως βρισκόταν στην Αθήνα, αλλά περίμενα να συνέλθει από τις τρομακτικές εμπειρίες που βίωσε επί 100 ολόκληρες μέρες στη Λέσβο, το νησί όπου μόνο το Γενάρη κατέφθαναν ημερησίως πάνω από 1.000 πρόσφυγες και μετανάστες την ημέρα.

Όταν επιτέλους κλείσαμε το ραντεβού -μια Κυριακή μεσημέρι- στο Μοναστηράκι, μόλις αντίκρισε το πολύχρωμο πλήθος, γούρλωσε τα μάτια και είπε: «Πω πω, χαμός από κόσμο! Σαν να είμαι στη Λέσβο».

Πώς είναι όμως να είσαι στη Λέσβο, αυτή την εποχή; Πώς είναι να ζεις από τόσο κοντά τη χειρότερη προσφυγική κρίση μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο; Η πρώην αθλήτρια βόλεϊ και νυν ναυαγοσώστρια Φάνια προσπαθεί φιλότιμα να μου μεταφέρει τις εικόνες, επιθυμώντας να μάθει ο κόσμος τι συμβαίνει εκεί κάτω.

ΟΙ ΜΚΟ, ΟΙ «ΤΑΛΙΜΠΑΝ» ΚΑΙ Η ΣΑΡΑΝΤΟΝ ΠΟΥ ΣΚΟΡΠΙΖΕ ΛΕΦΤΑ

Η 36χρονη Φάνια επαναλαμβάνει συχνά πόσο άλλαξε η ζωή της μετά τη Λέσβο και πώς εξοργίζεται κάθε φορά που ακούει πόσο επικίνδunami είναι οι μουσουλμάνοι, πως θα έπρεπε «να τους πνίξουμε όλους, να τελειώνουμε με δαύτους».

«Ούτε εγώ έκανα ποτέ παρέα με μουσουλμάνους. Σίγουρα οι δικές μου προσλαμβάνουσες είναι πολύ διαφορετικές από τις δικές τους. Και οι πολιτιστικές και οι θρησκευτικές. Όλα αυτά όμως δεν έχουν σημασία. Εδώ μιλάμε για ανθρώπινες ζωές».

»Στη Λέσβο πήγα 8 Νοεμβρίου. Μια μέρα μετά το πολύνεκρο ναυάγιο της 28ης Οκτωβρίου, το Υπουργείο Ναυτιλίας κάλεσε όλες τις ναυαγοσωστικές σχολές να βοηθήσουμε. Από τις 16 σχολές που υπάρχουν στην Ελλάδα, ανταποκρίθηκαν οι τρεις. Οι δύο τα παράτησαν τα Χριστούγεννα, εκτός από τη δική μου σχολή, την ΕΝΑΚ (Ελληνική Ναυαγοσωστική Ακαδημία), που έμεινε μέχρι και το Φεβρουάριο. Υπήρξε βέβαια και μία τέταρτη, που αρνήθηκε να συμμετάσχει στην ένωση των υπολοίπων και ακολούθησε δική της πορεία» λέει η Φάνια και μου εξηγεί πως, με το πρόσχημα της ανθρωπιστικής βοήθειας, έχουν παρεισφρήσει ανάμεσα στους εθελοντές διάφοροι καιροσκόποι,

που εξαργυρώνουν το δόξαν τους σε δωρεές. «"Ταλιμπάν ναυαγοσώστες" τους λέμε αυτοί» κι εννοεί αυτούς όλους που πατάνε στον εθελοντισμό για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους.

«Ποια είναι δηλαδή τα συμφέροντά τους;» τη ρωτώ. **«Μα, οι φωτογραφίες. Παίζουν ξύλο για μια φωτογραφία που θα απεικονίζει τον διασώστη της τάδε ή δείνα ΜΚΟ να σώζει ένα παιδί. Αρπάζουν το παιδί ο ένας από τα χέρια του άλλου. Οι φωτογραφίες προβάλλονται στα μίντια, πείθουν για το έργο τους και τότε αρχίζουν να πέφτουν οι δωρεές. Θυμάμαι, ειδικά όταν πρωτοπήγαμε, μας έσπρωχναν στις βάρκες για να μη βγαίνουμε στις φωτογραφίες. Σου παίρνουν το παιδί μέσα από τα χέρια».** «Έχεις όμως κι εσύ παρόμοιες φωτογραφίες» της λέω. «Ναι, μόνο που οι δικές μου φωτογραφίες έχουν τραβηχτεί από φίλους εθελοντές. Τις ανακάλυψα όταν επέστρεψα από το νησί. Δεν χρησιμοποιήθηκαν για κάποιον σκοπό» μου εξηγεί.

Σε πολύ δύσκολες συνθήκες, με κύματα και απίστευτο κρύο. Η απουσία ειδικών στολών, λόγω περιορισμένου budget, κάνει το παγωμένο νερό ανυπόφορο.

«Η ιστορία ξεκίνησε με τον Αϊλάν. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, ξαφνικά ενδιαφέρθηκαν όλοι για τους πρόσφυγες. 53 ΜΚΟ είναι αυτήν τη στιγμή εκεί κάτω. Πού ήταν όλες αυτές τόσο καιρό; Από το 2004 υπήρχε το πρόβλημα, ίσως και μεγαλύτερο. Τον τελευταίο καιρό έχει εξασθενήσει κάπως. Οι κάτοικοι του νησιού έλεγαν "δεν αντέχουμε άλλο να βλέπουμε πτώματα στις παραλίες. Βοηθήστε μας". Όσο για το κράτος -εκτός από το Λιμενικό, που πραγματικά κάνει σπουδαία δουλειά- είναι απόν. «100 μέρες που ήμουν εκεί, δεν είδα κανέναν κρατικό φορέα, εκτός από τη μέρα που επισκέφθηκε το νησί ο Μητσοτάκης. Τότε ήταν όλοι εκεί».

Εκεί ήταν κάποια στιγμή και ο Άι Γουέι, εκεί και η Σούζαν Σάραντον. «Δεν καταλαβαίνω γιατί ήρθαν όλοι αυτοί εκεί. Να προσφέρουν τι; Δεν καταλαβαίνω γιατί η Σάραντον μοίραζε λεφτά μέσα από μια βαλίτσα. Δεν μπορούσε να τα στείλει από το σπίτι της;» Δεν αντέχω να μην κάνω το συνειρμό με τους εμίρηδες που μοίραζαν κάποτε χρυσά ρολόγια στα φτωχά, εκστασιασμένα από τον πλούτο, πλήθη.

ΤΑ ΟΥΡΛΙΑΧΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

Σύμφωνα με το νόμο, κανείς ναυαγοσώστης δεν έχει δικαίωμα να μεταφέρει πρόσφυγες/μετανάστες στο διασωστικό σκάφος, παρά μόνο αν τους περισυλλέξει από τη θάλασσα. Μόνο το Λιμενικό και τα σκάφη της Frontex επιχειρούν στα ανοιχτά, καθώς διαθέτουν και τα κατάλληλα σκάφη. Όπως μου εξηγεί η Φάνια, «εμάς πρωταρχική δουλειά μας είναι να φτάνουν στην ακτή ασφαλείς. Ένα συχνό πρόβλημα είναι ότι πολλοί παρασύρονται από το φως του Φάρου και κινδυνεύουν να πέσουν στα βράχια. Προσπαθούμε λοιπόν, κάνοντας σινιάλα από την ακτή, να τους οδηγήσουμε στη σωστή κατεύθυνση. Στη διασωστική βάρκα είμαστε δύο με τρία άτομα, όχι παραπάνω. Για να μπορούμε, αν χρειαστεί, να μεταφέρουμε κόσμο. Η αγωνία μας είναι να προλάβουμε».

Η Φάνια και όλοι οι ναυαγοσώστες που συμμετέχουν στις επιχειρήσεις διάσωσης, ανεξάρτητα από το αν είναι ανεξάρτητοι εθελοντές (όπως η σχολή όπου ανήκει η ίδια) ή μέλη ΜΚΟ, ξέρουν πολύ καλά τι συνέπειες μπορεί να έχει μια καθυστέρηση. Ξεκινούν 4.30 το πρωί και σταματάνε στις 12 στο βράδυ. Ειδικά Οκτώβρη με Νοέμβρη, έρχονταν 80 βάρκες τη μέρα. Όλη μέρα μέσα στο παγωμένο νερό, το οποίο γίνεται ανυπόφορο ειδικά αν δεν διαθέτεις τις ακριβές στολές των Ισπανών, όπως μου λέει η ίδια. Κοιμούνται με διαλείμματα, πάντα με τον ασύρματο στο πλάι.

Πώς είναι άραγε να μυρίζεις τον θάνατο από τόσο κοντά και να πρέπει να τρέξεις για να τον προλάβεις;

«Θυμάμαι ένα βράδυ, πήραμε σήμα για μια βάρκα. Όταν πλησιάσαμε, ακούγαμε τα ουρλιαχτά τους και δεν ξέραμε πού να πάμε μες στο σκοτάδι. Με φακούς προσπαθούσαμε να δούμε τι γίνεται. Μου είχαν κοπεί τα πόδια. Δεν ήξερα τι θα αντικρίσω. Όταν επιτέλους τους βρήκαμε, οι άνθρωποι ήταν μέσα στη βάρκα και βούλιαζαν. Ακόμη θυμάμαι τα ουρλιαχτά τους» μου λέει και σηκώνει το μανίκι της: «να, κοίτα, ανατριχιάζω τώρα που σ' τα λέω» (μια κίνηση που θα επαναληφθεί αρκετές φορές κατά τη διάρκεια της διήγησης).

«Μια μέρα με έπιασε ένας μπαμπάς και μου είπε μες στο σκοτάδι ότι έπεσε το παιδί του μέσα, δεν το βρήκαμε ποτέ. Άλλη φορά πάλι, έβγαλαν έξω ένα παιδί 4 χρονών νεκρό, από υποθερμία. Το βλέπω στον ύπνο μου κάθε μέρα».

ΤΑ ΝΑΡΚΩΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΥΝΟΔΕΥΤΑ

Σύμφωνα με το Συνήγορο για τα Δικαιώματα του Παιδιού Γιώργο Μόσχο, πάνω από 10.000 ασυνόδευτα παιδιά πρόσφυγες έχουν περάσει από τη χώρα μας. Η Φάνια, που γνώρισε πολλά από αυτά κατά τη διάρκεια της παραμονής της στη Λέσβο, λέει ότι πολλά από αυτά έρχονται τραυματισμένα εδώ από τον πόλεμο. Οι γονείς τους, μην μπορώντας να εξασφαλίσουν τα ποσά που απαιτούν οι διακινητές, τα στέλνουν μόνα τους για να γλιτώσουν από τη φρίκη του πολέμου. Τη ρωτώ για τα παιδιά στις φωτογραφίες διάσωσης. Γιατί στις περισσότερες δείχνουν λιπόθυμα; «Τα περισσότερα είναι ναρκωμένα για να μην κλαίνε, να μη φοβούνται στη διάρκεια της διαδρομής. Τις πρώτες μέρες που δεν τα ξέραμε αυτά, παθαίναμε πανικό. Νομίζαμε ότι έχουν πάθει υποθερμία. Τα τσιμπούσαμε για να δούμε αν αντιδρούν. Οι γονείς εμπιστεύονται εμάς που φοράνε στολές. Δεν το δίνουν εύκολα το παιδί τους, φοβισμένοι από αυτά που έχουν ζήσει στην Τουρκία. Στην Τουρκία κρύβονται από το φόβο τους στα βουνά. Στα camps τούς δίνουν μια δυο φέτες ψωμί όλη μέρα. Είναι αδύνατο να μείνουν εκεί».

«ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΚΑ ΚΑΙ ΣΟΥ ΦΙΛΑΝΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ»

«Από τις βάρκες μόλις μας δουν, μας πετούν ακόμη και τσιγάρα από τη χαρά τους – ό,τι έχουν. Μόνο αν βρίσκεται διακινητής στη βάρκα, έχουν καταβεβασμένα τα κεφάλια και κάθονται αμίλητοι. Χωρούν ότι είμαστε οι μόνοι παγκοσμίως που νοιάζομαστε γι αυτούς. Κατεβαίνουν από τη βάρκα και σου φιλάνε τα χέρια, τα πόδια. "Γιουάν. Μόνο οι Γιουάν είναι για μας" λένε. Τρεις μήνες που έζησα εκεί δεν μας δημιουργήσε κανείς πρόβλημα. Ούτε ένας. Σίγουρα υπάρχουν και κακοί ανάμεσά τους, όπως παντού άλλωστε. Θυμάμαι ένα πεντάχρονο αγοράκι που μόλις είδε ότι πρόσφερα στεγνά παπούτσια στον πατέρα του, μου πρόσφερε ένα πακέτο αραβικά μπισκότα που κρατούσε. Ή την Σύρια στο πλοίο της επιστροφής, που είδε πως κρύωνα ενώ είχα ξαπλώσει και ήρθε και με σκέπασε με την κουβέρτα της. Έλληνες δεν μου έχουν φερθεί έτσι. Σου λένε "ευχαριστώ" και για μια σοκολάτα. Οι Σύριοι ειδικά πετάνε και το χαρτάκι στον κάδο. Οι γυναίκες κατεβαίνουν από τη βάρκα και είναι στην πένα. Μόλις συνέλθουν και τους δώσουμε στεγνά ρούχα, πάνε κατευθείαν να πλυθούν». Και τότε γιατί ακούμε στις ειδήσεις ότι διαμαρτύρονται ακόμη και για την συνείδηση της τροφής που τους παρέχουμε, δίνοντας την εντύπωση της αγνωμοσύνης; «Αυτές οι διαμαρτυρίες είναι φτιαχτές. Τους βάζουν και τα λένε».

Μήπως τότε όλοι αυτοί οι καλοί τρόποι που περιγράφει οφείλονται στην αστική τους καταγωγή και την αντίστοιχη οικονομική τους άνεση, αναρωτιέμαι. «Είναι μύθος αυτό» απαντά. «Οι πλοῦσιοι έφυγαν από τις πρώτες μέρες του πολέμου. Συνάντησα πρόσφυγα που είχε μόλις 100€. Αυτή ήταν όλη του

η περιουσία. Συνήθως κρύβουν λεφτά και κοσμήματα στα μπουφάν των παιδιών. Εμείς όμως όταν φτάνουν στην ακτή, πετάμε όλα τα βρεγμένα ρούχα και τους δίνουμε στεγνά. Ο καημένος λοιπόν έφαχνε απελπισμένος μέσα στις ντάνες των βρεγμένων ρούχων, τα 100€ που είχε κρύψει στο μπουφάν του παιδιού του. Δεν τα βρήκε ποτέ». Είδα από κοντά το φόβο, τον τρόμο τους, τη δυστυχία τους. Το να πνίγεται είναι ο χειρότερος τρόπος θανάτου. Βομβάρδισέ τους, αλλά μην τους πνίγεις» καταλήγει θυμωμένη. Σίγουρα η Φάνια δεν έχει συνέλθει ακόμη. Όπως μου εξομολογείται, νομίζει ότι έχει πάθει κατάθλιψη. Τη ρωτώ αν θα ξαναπάει. «Θα ξαναφύγω σε 10 μέρες. Έλα μαζί μου (θα έρθεις, δεν το συζητώ) να τα δεις από κοντά. Δεν μπορώ να κάτσω εδώ να τσακωνομαι με φίλους. Δεν αντέχω να μου λένε πως αυτοί θα μας σφάζουν». Σίγουρα θα βρεθούν πολλοί που θα αμφισβητήσουν την μαρτυρία της Φάνιας, κι άλλοι τόσοι που θα ψάξουν να βρουν ταπεινά κίνητρα ή ύποπτους σκοπούς. Λογικό αν σκεφτούμε πως βομβαρδιζόμαστε καθημερινά με πλήθος παραπονημένων ή ψευδών ειδήσεων. Επίσης λογικό όμως αν σκεφτούμε πως εντέλει οι περισσότεροι από εμάς ακούμε αυτό που θέλουμε να ακούσουμε και διαβάζουμε αυτό που θέλουμε να διαβάσουμε.

Γιώτα Ομήρου / womantoc.gr

462
Like

googleplus

0 Comments

Sort by **Newest**

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

16/07/17 - 21:31

[Κι όμως συμβαίνει και αυτό: κλοπές στη σεισμόπληκτη Βρίσα](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#))

Τα πρώτα κρούσματα κλοπών άρχισαν να εμφανίζονται στη Βρίσα και όλα δείχνουν ότι η αστυνομείυση ατόνησε.

Στο ιστολόγιο **["Κάτω από τον Πλάτανο"](#)** (<http://vatara.gr/platanos?p=17877>) διαβάζουμε:

[/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#)

16/07/17 - 19:53

[Η κατασκηνωτική περίοδος των Προσκόπων της Λέσβου](#) ([/articles/news-categories/koinonia/i-kataskinotiki-periodos-ton-proskopon-tis-lesvou](#))

Άλλο ένα όμορφο αλλιώτικο καλοκαίρι ζουν τα Λυκόπουλα (παιδιά ηλικίας έξη έως 11 ετών), οι Πρόσκοποι (νέοι έφηβοι ηλικίας 12 έως 15 ετών) και οι Ανιχνευτές (μεγάλη έφηβοι ηλικίας 16 έως 18 ετών) των Συστημάτων της Περιφερειακής Εφορείας Προσκόπων Λέσβου.

[/articles/news-categories/koinonia/i-kataskinotiki-periodos-ton-proskopon-tis-lesvou](#)

στην αίθουσα πολλαπλών
χρήσεων

στο πάρκο Ιππείους

έλα κι εσύ !!!

15/07/17 - 07:34

[Εθελοντική Αιμοδοσία στο Ίππειος](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sto-ippeios-2](#))

Γνωρίζεις, ότι για να σωθεί ένας βαριά τραυματισμένος από τροχαίο ατύχημα χρειάζονται 20,30 ή ακόμη και 50 αιμοδότες;

Γνωρίζεις ότι για να γίνει καρδιοχειρουργική επέμβαση χρειάζονται 10 έως 12 αιμοδότες;

Επειδή όλοι είμαστε ίσοι στην ανάγκη για αίμα σε καλούμε να λάβεις μέρος στην...

[/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sto-ippeios-2](#)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

[\(/articles/news-categories/oikonomia/xekinisan-oi-therines-ekptoseis\)](#)